

A tisztítótűzről (2.)

Emmanuel nővér interjúja Maria Simma-val (Sonntag. Vorrarlberg. kb. 1988.)

Egy nagyon szép példát fogok említeni, amelyet az ars-i plébános mondott el a híveinek, éppen a misével kapcsolatban.

„Gyermekeim, egy jó pap elvesztette egy barátját, akit nagyon szeretett. Ezért sokat imádkozott a lelke nyugalmáért. Egy napon Isten tudomására hozta, hogy az illető a tisztítóhelyen van és borzasztóan szenved. Ez a szent pap nem tudott jobbat kigondolni, mint hogy felajánlja a szentmise áldozatot kedves halottjáért. A konszekráció pillanatában kezébe vette az ostyát, és ezt mondta: Örök Szent Atya! Csináljunk egy cserét. Nálad van a barátom lelke, aki a purgatóriumban van, én meg kezemben tartom Fiad testét. Hát irgalmas jó Atyám, szabadítsd meg a barátomat, és én felajánlom Neked a Fiadat halálának és szenvedésének teljes érdemével. Kérése teljesült. Valóban, az Úrfelmutatás pillanatában látta barátja lelkét dicsőségben ragyogva, amint a mennybe ment. Isten elfogadta a cserét. Nohát, gyermekeim, tette hozzá az ars-i plébános, ha ki akarunk szabadítani a purgatóriumból egy lelket, aki kedves nekünk, tegyük mi is így: ajánljuk fel Istennek a Szent Áldozat által szeretett Fiát halálának és szenvedésének minden érdemével. Isten semmit sem tagadhat meg tőlünk.”

Van egy másik igen hatalmas eszköz a szenvedő lelkek megsegítésére, s ez természetesen a saját szenvedésünk, a penitenciáink felajánlása, és az önként vállalt szenvedés: mint a vezeklés, a böjt, az önmegtartóztatás, stb., és persze a nem önként vállalt szenvedés is, mint a betegség, a gyász, stb.

- Mária, magát is több ízben felhívták, hogy szenvedjen a szenvedő lelkekért, hogy megszabaduljanak. Meg tudná-e mondani, mit érzett és élt át ilyenkor?

- Első ízben egy lélek megkért, legyen szíves szenvedni három órát a testemben érte. És utána folytathatom a munkámat. Azt mondtam magamban: ha három óra múltán vége, elfogadhatom. Az a három óra úgy éreztem, hogy három napig tartott, annyira fájdalmas volt. És a végén megnéztem az órámat, és láttam, hogy csak 3 órát tartott. A lélek azt mondta, hogy 20 évi purgatóriumtól kíméltem meg azzal, hogy a 3 órai szenvedést elfogadtam.

- Igen, de miért szenvedett csupán 3 órát 20 évi purgatóriumért? Miben volt több a maga szenvedése?

- Mert a földi szenvedésnek más az értéke. A Földön, amikor szenvedünk, akkor növekedhetünk a szeretetben, érdemeket szerezhethetünk. Ez nem így van a purgatóriumi szenvedéssel, ott a szenvedés csak arra jó, hogy megtisztítson minket a bűntől. A Földön megkapunk minden kegyelmet. Szabadon választhatunk.

- Mindez nagyon biztató, mert rendkívüli értelmet adhat szenvedéseinknek, mivel ez az önként vagy nem önként vállalt szenvedés, az áldozatok, amelyeket meghozhatunk – a betegség, a gyász, a csalódások okozta szenvedés – ha türelmesen alázatosan fogadjuk és szenvedjük el őket, ezeknek a szenvedéseknek hallatlan erejük lehet, hogy segítsenek a lelkeken. És a legjobb, amit tehetünk – mondta Mária – ha egyesítjük szenvedésünket Jézuséval, letéve őket Szűz Mária kezébe. Mert Ő tudja a legjobban felhasználni őket, mivel mi magunk legtöbbször nem ismerjük a legsürgősebb szükségleteket magunk körül. És persze mindezt Mária visszaadja nekünk halálunk óráján. És ezek a szenvedések – ezzel biztathatjuk magunkat, amikor szenvedünk – ezek a felajánlott szenvedések lesznek a mi legértékesebb kincseink a túlvilágon.

Egy másik eszköz, amely hatékony – mondja nekünk Mária – a keresztút.

Mivel az Úr szenvedéseit szemlélve lassan elkezdjük gyűlölni a bűnt és kívánni minden ember üdvösségét, a szívnek ez a hajlandósága megkönnyebbülést szerez a szenvedő lelkeknek, és felkelti a bűneink feletti bánatot.

Egy másik igen ajánlott eszköz, a szentolvasó az elhunytakért

A rózsafüzér által minden évben sok lélek szabadul ki a tisztítóhelyről. Maga az Isten Anyja jön a purgatóriumba, hogy kiszabadítsa onnan a lelkeket. S ez igen szép, hogy a szenvedő lelkek Szűz Máriát az Irgalmasság Anyjának nevezik. A lelkek azt mondják Máriának, hogy a búcsúknak felbecsülhetetlen az értéke a szabadulásuk szempontjából. S részünkről néha kegyetlenség nem kihasználni ezt a kincset, amelyet az Egyház ajánl fel nekünk a lelkek érdekében.

Ami a búcsúkat illeti, hosszan tartana, ha mindent elmagyaráznánk itt. Utalok VI. Pálnak 1968-ban írt csodálatos szövegére. Kérhetik akár a plébánosuktól, akár a vallásos könyvek boltjában.

Természetesen egy nagy eszköz a szenvedő lelkek érdekében az ima, s általában az imának minden formája. Itt szeretném Hermann Cohent idézni, egy zsidó művészt, aki katolizált; nagyon tisztelte az Oltáriszentséget.

1964-ben történt ez. Elhagyta a világot, belépett egy nagyon szigorú szerzetesrendbe és igen sok szentségimádást végzett, nagyon tisztelte az Oltáriszentséget. Szentségimádásai alatt kérte az Urat, könyörgött Hozzá, hogy térítse meg a nagyon szeretett édesanyját. Az asszony meghalt és nem tért meg. Hermann-nak ez örületesen fájt és leborult az Oltáriszentség előtt, szabadjára engedve fájdalmát, és így imádkozott: „Uram, mindent Neked köszönhetek, ez így igaz, de mit tagadtam meg Tőled? A fiatalságot, reményeimet a világban, a jólétet, a családi élet örömeit, a – talán megérdemelt – nyugodt életet, mindent feláldoztam, mihelyst hívtál. A véretem is odaadtam volna. És Te, Uram, Örök Jóság, aki megígérted, hogy százszorosát adod vissza, megtagadtad tőlem az édesanyám lelkét! Uram, belehalok ebbe a mártírumba, a szó elhal ajkamon.”

A zokogás elfojtotta ezt a szegény szívet. Hirtelen egy titokzatos hang üti meg a fülét és ezt mondja: Kishitű ember, anyád üdvözült. Tudd meg, hogy az imának minden hatalma megvan nálam. Felvettem minden anyádért mondott imádat és gondviselésem számba vette azokat az ő utolsó órájában. Abban a pillanatban, amikor kilehelte lelkét, megjelentem előtte, ő meglátott és felkiáltott: „Én Uram, én Istenem!” Szedd össze bátorságodat, anyád elkerülte a kárhozatot és hő imádságaid hamarosan megszabadítják lelkét a purgatóriumból. S tudjuk, hogy Hermann Cohen atya hamarosan egy második jelenés által megtudta, hogy anyja az égbe szállt. Ez Hermann Cohen igen szép tanúságtétele.

(TCS XXIV/3.)